

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/143/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2223010273
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2223010273.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Michala Polláka a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci obžalovaného: A. B., narodený XX.XX.XXXX v C. D., trvale bytom E. XXX, pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Dunajská Streda proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 05.06.2023 č.k. 0T/42/2023 - 62, na verejnom zasadnutí konanom dňa 22.2.2024 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Dunajská Streda zamieťa.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Dunajská Streda rozsudkom zo dňa 05.06.2023 č.k. 0T/42/2023 - 62, rozhodol o obžalobe podanej na obžalovaného A. B. tak, že ho uznal za vinného, že dňa 11.04.2023 v čase o 05:41 hod. v meste Dunajská Streda, na Povodskej ceste, pri predajni Kovoplast, ako vodič viedol osobné motorové vozidlo značky Škoda Superb, EČ: C., pričom bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Okresného dopravného inšpektorátu, Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Dunajskej Strede, pričom pri dychovej skúške vykonanej analyzátorom dychu AlcoQuant 6020, sériové číslo A410198 mu bola dňa 11.04.2023 v čase o 05:41 hod. nameraná hodnota 2,18 mg/1 alkoholu v dychu, čo predstavuje hodnotu 4,54 promile alkoholu v dychu, teda vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, čím spáchal prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona.

Za to ho odsúdil: Podľa § 289 odsek 1 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 3, § 36 písmeno l) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona v spojení s § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody obžalovanému podmienienečne odkladá a zároveň mu ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 odsek 2 Trestného zákona určuje obžalovanému skúšobnú dobu na 24 (dvadsaťštyri) mesiacov. Podľa § 51 odsek 2, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona ukladá obžalovanému primerané obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov počas trvania skúšobnej doby. Podľa § 51 odsek 2, odsek 4 písmeno j) Trestného zákona ukladá obžalovanému primeranú povinnosť spočívajúcu v príkaze zúčastniť sa v skúšobnej dobe na psychologickom poradenstve. Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona ukladá obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 4 (štyri) roky.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote prokurátor, proti výroku o treste, v neprospech obžalovaného.

3. Podané odvolanie prokurátor bližšie odôvodnil podaním zo dňa 11.07.2023, v ktorom uviedol nasledovné (skrátene):

3.1. Uložený podmienienny trest odňatia slobody považujem za neprimerane mierny, nakoľko nezohľadňuje spôsob spáchania činu a potenciálne škodlivý následok, ktorý v sebe ako ohrozovací

trestný čin nesie. V danom prípade uloženie podmieneného trestu, hoci aj s dlhšou skúšobnou dobou a probačným dohľadom nespĺňa teda ani kritérium primeranosti. Zastávam názor, že prvostupňový súd mal obžalovanému uložiť primeraný nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý v sebe nesie tak prvky individuálnej ako aj generálnej prevencie.

3.2. Jazda pod vplyvom alkoholu je v našej spoločnosti mimoriadne nebezpečný fenomén, pričom v prípadoch ako je aj nastolená trestná vec, keď páchatelovi bolo zistené množstvo alkoholu v dychu nad 4 promile, čo predstavuje stupeň vysokej opitosti, pri ktorom mohol obžalovaný veľmi ľahko spôsobiť oveľa väčší a závažnejší následok, jedine nepodmienečný trest, hoci aj kratšieho trvania, má potenciál pôsobiť na páchatela prevýchovne a zároveň dostatočným spôsobom zabezpečiť aj generálnu prevenciu, teda odradenie iných od páchania obdobného trestného činu, čiže od jazdy motorovým vozidlom pod vplyvom alkoholu či iných návykových látok.

3.3. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhujem, aby Krajský súd v Trnave zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu v Dunajskej Strede v časti výroku o treste a aby následne v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol sám rozsudkom vo veci tak, že obžalovanému uloží nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní minimálne štyroch mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

4. K odvolaniu prokurátora sa písomne vyjadril obžalovaný, pričom uviedol:

4.1. Prokurátor navrhol obžalovanému uložiť trest odňatia slobody nepodmienečne v trvaní 1 mesiaca a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá aspoň na 3 roky. Prokurátor pri výmere treste argumentoval podobnými prípadmi z televízie. Zrejme mal na mysli predovšetkým prípad „C.“ z 02.10.2022, kedy opitý vodič pri podstatnom prekročení rýchlosti v Bratislave zrazil viacero ľudí a usmrtil z nich 5. Obžalovaný v podstate navrhol uložiť podmienený trest odňatia slobody („Nerád by som išiel do výkonu trestu.“).

4.2. Naproti tomu súd prvého stupňa uložil obžalovanému: 1. podmienený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s určením skúšobnej doby 24 mesiacov spolu s probačným dohľadom a primeraným obmedzením spočívajúcim v zákaze požívania alkoholických nápojov počas trvania skúšobnej doby a primeranou povinnosťou podrobiť sa v skúšobnej dobe psychologickému poradenstvu. Uložený podmienený trest s probačným dohľadom a uloženým primeraným obmedzením a s uloženou primeranou povinnosťou považujem za proporcionálne prísny, 2. trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v trvaní 4 rokov, čím prekročil návrh prokurátora. Túto výmeru trestu možno považovať za uloženú na hranici vyššej ako 1/3 zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

4.3. Pri odôvodnení uloženého trestu súd prvého stupňa poukázal na odpis z registra trestov obžalovaného, na výsledok lustrácie v registri priestupkov, na to, že obžalovaný je zaradený do pracovného života, na rodinné pomery obžalovaného, na existenciu 1 poľahčujúcej okolnosti a na absenciu priťažujúcich okolností (s dopadom na hornú hranicu trestnej sadzby, ktorá sa znížila na 8 mesiacov). Súd prvého stupňa sa náležite, presvedčivo a v dostatočnom rozsahu vysporiadal s potrebou (ne)uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody obžalovanému na str. 5 až 9 svojho rozsudku (najmä pokiaľ ide o možnosti nápravy páchatela).

4.4. Z okolností argumentácie prokurátora (vrát. jeho záverečnej reči) vyplýva, že meradlom majú byť medializované prípady a to generálne a paušalizovane, bez snahy o individualizáciu okolností konkrétneho prípadu a tým aj o individualizáciu trestu pre konkrétneho obžalovaného. Robiť z mediálne známych prípadov (mám na mysli predovšetkým prípad „C.“) meradlo pre všetky prípady nepovažujem za správne. Prokurátor vo svojej odvolacej argumentácii neskúma daný prípad vo svojej komplexnosti, ale venuje sa výlučne hľadisku represie a množstvu alkoholu v dychu obžalovaného, kým súd prvého stupňa skúmal aj možnosti nápravy páchatela a prihliadol na ostatné okolnosti prípadu. Pohľad súdu prvého stupňa je preto komplexnejší a vyčerpávajúci. Na druhej strane z penologického hľadiska čo by znamenalo pre obžalovaného výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody v trvaní 1 mesiac (navrhnutý prokurátorom v záverečnej reči). Bol by zaradený do nástupného oddelenia a po 2 týždňoch by mohol požiadať o podmienené prepustenie. Svoje zamestnanie by pritom určite stratil.

4.5. Je potrebné poukázať na nekonzistentné stanovisko prokurátora, keď v záverečnej reči požaduje nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 1 mesiaca a v odvolaní požaduje uložiť už nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní aspoň 4 mesiacov. Táto zmena, pokiaľ ide o podstatné zvýšenie navrhovanej výmery trestu odňatia slobody nie je vysvetlená, nie je argumentačne podložená a nie je ničím odôvodnená.

4.6. Nie je možné súhlasiť s názorom prokurátora, že podmienený trest odňatia slobody predstavuje formálne odsudzujúce vyjadrenie súdu nad protiprávnym konaním obžalovaného, nakoľko samotný podmienený trest odňatia slobody obsahuje v sebe povinnosť riadne sa správať (aby bolo možné sa osvedčiť v skúšobnej dobe), avšak v tomto konkrétnom prípade podmienený trest odňatia slobody je kombinovaný s ďalšími inštitútmi, ktoré znamenajú obmedzenie v živote obžalovaného – povinnosť

chodiť na probačný dohľad, povinnosť absolvovať psychologické poradenstvo, povinnosť držať sa požívania alkoholických nápojov, hoci aj na rodinných oslavách. Obhajoba poukazuje aj na vlastný postoj obžalovaného k svojej trestnej činnosti (vyhlásenie o vine, priznanie od začiatku trestného konania), ďalej na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, ďalej na zásadu individualizácie trestu a dovoľuje si polemizovať s významom nepodmienečného trestu odňatia slobody v trvaní 1 mesiac/4 mesiace pre obžalovaného, nakoľko súd prvého stupňa bezpečne ustálil (a s týmto záverom nepolemizuje ani prokurátor), že v prípade obžalovaného nejde o vo významnej miere narušeného páchatel'a. Obžalovaný z hľadiska trestného práva je bezúhonný (osvedčený v skúšobnej dobe podmienečného zastavenia trestného stíhania za trestný čin spáchaný vo veku mladistvého) a z hľadiska priestupkového bol obžalovaný priestupkovo prejednaný v roku 2018 (pred viac ako 5 rokmi) za priestupok, že nebol počas jazdy pripútaný bezpečnostným pásom (podľa ust. § 89a ods. 7/ priestupkového zákona orgán, ktorý vedie evidenciu priestupkov, likviduje údaje z evidencie priestupkov po uplynutí 5 rokov po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia o priestupku).

4.7. Mám za to, že uložený podmienečný trest odňatia slobody je pre obžalovaného dostatočne prísny a vedie k jeho náprave, preto navrhujem, aby odvolací súd odvolanie prokurátora ako neďôvodne zamietol.

5. Na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného nariadil tunajší súd verejné zasadnutie, ktoré sa vykonalo v prítomnosti obžalovaného a prokurátora. Na verejnom zasadnutí prokurátor zotrval na svojom odvolaní. Obžalovaný uviedol, že uložený trest považuje za dostatočný, nie je alkoholik a z toho, čo spravil sa poučil.

6. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

7. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal prokurátor ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Po preskúmaní napadnutého rozsudku v rozsahu a z dôvodov vymedzených odvolateľom, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

8. Prvostupňový súd odôvodnil odvolaním napadnutý výrok o treste tým, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, a to, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a svoje konanie naozaj ľutuje, na základe čoho ustálil rozhodnutie o vine. Pri prečine ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona je trestná sadzba trestu odňatia slobody určená od 0 do 1 roka. Skúmajúc pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona súd zistil, že u obžalovaného je jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, a to že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval, a nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona. Na základe tohto zistenia preto súd z dôvodu prevahy poľahčujúcich okolností podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona znížil hornú hranicu do úvahy prichádzajúceho trestu odňatia slobody za prečin podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, v dôsledku čoho potom upravená trestná sadzba trestu odňatia slobody predstavovala rozpätie od 0 do 8 mesiacov.

9. Súd prihliadol na spôsob spáchania činu, tiež na následok konania obžalovaného v podobe vážneho ohrozenia objektu chráneného Trestným zákonom, a to života, zdravia a majetku. Keďže obžalovaný sa takéhoto konania dopustil v čase, kedy začína byť premávka na cestách frekventovaná, a v riadne

zastavanej a obývanej časti okresného mesta neďaleko od jeho centra, je nepochybné, že riziko ohrozenia záujmu chráneného Trestným zákonom bolo skutočne vysoké. Pokiaľ ide o zavinenie, súd zohľadnil skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil tohto konania v priamom úmysle, pričom súd neveril argumentom obžalovaného, že nevedel, že nápoj, ktorý vypil tesne pred jazdou, obsahoval alkohol, pretože vzhľadom na nameranú vysokú hodnotu alkoholu v jeho dychu (4,54 promile), musel vedieť rozlíšiť alkoholický nápoj od nealkoholického nápoja, ibaže by tento nápoj požil v stave takého alkoholického opojenia a opitosti, kedy už takéhoto rozlíšenia nebol schopný. Pokiaľ ide o osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, v tomto smere súd zohľadnil predovšetkým skutočnosť, že obžalovaný riadne pracuje a doposiaľ nebol súdne potrestaný, raz bol trestne stíhaný ešte ako mladistvý v roku 2007 za prečin pytlactva, avšak trestné stíhanie voči nemu bolo rozhodnutím prokuratúry podmienene zastavené so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok, kde sa osvedčil. Doposiaľ sa obžalovaný dopustil iba jedného priestupku na úseku cestnej premávky, a to dňa 13.12.2018, kedy počas jazdy nebol pripútaný bezpečnostným pásom. Za tento priestupok mu bola uložená v blokovom konaní pokuta vo výške 20 eur, ktorú zaplatil na mieste.

10. Po zohľadnení doterajšieho vedenia života obžalovaným, jeho priestupkovej a kriminálnej minulosti (doposiaľ spáchal len jeden menej závažný priestupok s nízkou spoločenskou nebezpečnosťou a nebol súdne potrestaný) dospel súd k záveru, že u obžalovaného nejde o vo významnej miere narušeného páchatel'a, čo zohľadnil pri ukladaní druhu a výmery trestu. Na obžalovaného je v rámci tak individuálnej ako i generálnej prevencie trestu nutné pôsobiť trestom odňatia slobody, ktorý sa nachádza v hornej polovici do úvahy prichádzajúcej trestnej sadzby, t.j. v trvaní 6 mesiacov, ktorú výmeru považoval súd za primeranú a zohľadňujúcu nielen skutočnosť, že obžalovaný doteraz viedol v podstate bezúhonný život, svoje konanie pred súdom úprimne oľutoval, ale aj závažnosť a reálnu nebezpečnosť konania, ktorého sa dopustil, keď pod vplyvom skutočne vysokého množstva alkoholu viedol motorové vozidlo kúsok od centra mesta v riadne zastavanej časti v čase, kedy začínala byť premávka v cestnej doprave frekventovanejšia. Vzhľadom na osobu obžalovaného, na okolnosti prípadu a vzhľadom aj na priznanie sa obžalovaného k spáchaniu skutku a prejavenu ľútosť, dospel súd k záveru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravy obžalovaného nie je výkon trestu odňatia slobody nevyhnutný, preto mu jeho výkon za splnenia podmienok § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona podmienene odložil s tým, že mu zároveň uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe, ktorý považoval za potrebný a efektívny prostriedok na dosiahnutie nápravy obžalovaného. Súd považoval za nevyhnutné na dosiahnutie účelu trestu uložiť obžalovanému ako súčasť probačného a mediačného dohľadu aj primerané obmedzenie podľa § 51 odsek 2, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona. Skúšobnú dobu určil súd podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona v trvaní 24 mesiacov, nakoľko takúto dĺžku trvania skúšobnej doby a dohľadu probačného a mediačného úradníka nad správaním obžalovaného považoval vzhľadom na okolnosti prípadu za primeranú a dostatočnú na dosiahnutie efektívnej ochrany spoločnosti a prevýchovy obžalovaného a predovšetkým na dosiahnutie stavu, aby si obžalovaný plne uvedomil nebezpečnosť a absolútnu neprípustnosť takéhoto konania. Zároveň zohľadňujúc, že obžalovaný spáchal úmyselný a spoločensky nebezpečný trestný čin v súvislosti s vedením motorového vozidla, súd mu popri treste odňatia slobody uložil podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 4 roky.

11. Zistenia, ktoré súd vyvodil z vykonaných dôkazov, sú podľa názoru odvolacieho súdu, správne. Rovnako sú správne aj závery, ku ktorým prvostupňový súd dospel. Zistené skutočnosti vyhodnotil jednotlivo, aj vo vzájomných súvislostiach a logickým spôsobom, preto nemožno týmto záverom vytknúť žiadnu nesprávnosť, ktorá by mala za následok potrebu zrušenia preskúmaného výroku o treste, ani o spôsobe jeho výkonu.

12. Oproti názoru prokurátora, ktorý vo svojom odvolaní akcentuje všeobecné kritéria pre ukládanie trestov za tento druh trestnej činnosti, ako aj význam účelu trestu, ktorý sleduje naplnenie tzv. generálnej prevencie, je potrebné dať v tomto prípade dôraz na nevyhnutnosť individualizácie trestu. Odvolací súd je názoru, že je potrebné uložiť taký trest, ktorý bude pre konkrétneho páchatel'a trestnej činnosti spôsobilý naplniť v prvom rade účel tzv. individuálnej prevencie.

13. Obžalovaný sa od začiatku trestného konania k spáchaniu trestnej činnosti priznával, na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine, na základe ktorého bolo ukončené dokazovanie ohľadne jeho viny.

14. V osobe obžalovaného ako páchatel'a trestnej činnosti, nejde o kriminálne narušenú osobnosť, doposiaľ nebol súdne trestaný a nejde o osobu, ktorej trest by mal byť výstrahou pre iných páchatel'ov rovnakého druhu trestnej činnosti. Obžalovaný vyjadril ľútosť nad spáchaním trestného činu a niet prečo neveriť tomu, že táto je úprimná. Možno uzavrieť, že spáchanie posudzovaného trestného činu, bol

ojedinelý excés z inak riadneho vedenia života. Ukladať takémuto páchatel'ovi trestnej činnosti tak prísny trest, ako to navrhol prokurátor vo svojom odvolaní, by považoval odvolací súd za nespravodlivé.

15. Prvostupňový súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku vyjadril aj k návrhu na uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorý podal prokurátor už v prvostupňovom konaní, pred vydaním napadnutého rozsudku. Odvolací súd považuje argumentáciu prvostupňového súdu v tomto smere, ako aj argumentáciu ohľadne toho, prečo ukladal obžalovanému trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu a s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe, v celom rozsahu za správnu. Prvostupňový súd zrozumiteľne uviedol dôvody, pre ktoré považoval uloženie takéhoto trestu za dostatočný, ktorý naplní všetky zákonom sledované účely trestu. Z pohľadu odvolacieho prieskumu niet týmto úvahám čo vytknúť. Rozhodnutie o uložení probačného dohľadu nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe a vyššie uvedené zákazy a povinnosti podľa ustanovení § 51 ods. 2, ods. 3, ods. 4 Trestného zákona, celkom dostatočne zohľadňujú vysokú mieru ohrozenia, ktorej sa dopustil obžalovaný pod vplyvom veľkého množstva alkoholu. Spoločne s uloženým prísnejším trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 4 roky, vytvorí možnosť výchovne pôsobiť na obžalovaného v tom smere, aby ho do budúcnosti odradil od podobného protiprávneho správania. Práve uložený trest zákazu činnosti zabezpečí dostatočne ochranu ostatných účastníkov cestnej premávky pred potenciálne nežiadaným správaním obžalovaného ako vodiča motorového vozidla.

16. Spôsob trestania, ktorý zvolil prvostupňový súd v napadnutom rozsudku je dostatočne prísny pre obžalovaného, no zároveň mu umožní naďalej pracovať a finančne zabezpečiť seba i osoby, ktoré sú na jeho výživu odkázané. Výkon čo i len krátkého trestu odňatia slobody by ho mohol do budúcnosti výrazne diskvalifikovať pri uplatnení na pracovnom trhu a zbytočne ho spoločensky stigmatizovať. S poukazom na uvedené zistenia a závery, vyhodnotil odvolací súd všetky napadnuté výroky o treste a spôsobe jeho výkonu, ako vecne správne, zákonné a spravodlivé. Preto odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.